

Chapter 3

Curs 3

3.1 Variabile aleatoare

Considerăm (Ω, \mathcal{F}, P) un spațiu de probabilitate fixat.

Reamintim că am notat prin $\mathcal{B} = \mathcal{B}(\mathbb{R})$ σ -algebra mulțimilor Boreliene din \mathbb{R} , cea mai mică σ -algebră pe \mathbb{R} ce conține familia de intervale

$$\mathcal{S} = \{(a, b] : a, b \in \mathbb{R}, a < b\}.$$

Se poate arăta că înlocuind \mathcal{S} prin familia tuturor intervalelor de un anumit tip (mărginite sau nemărginite, închise sau deschise), spre exemplu

$$\mathcal{S} = \{(-\infty, a] : a \in \mathbb{R}\},$$

sau prin familia tuturor mulțimilor deschise din \mathbb{R} , se obține aceeași familie $\mathcal{B} = \mathcal{B}(\mathbb{R})$ a mulțimilor Boreliene din \mathbb{R} .

În mod similar, înlocuind pe \mathcal{S} prin

$$\mathcal{S} = \{(a_1, b_1) \times \dots \times (a_n, b_n) : a_i, b_i \in \mathbb{R}, a_i < b_i, i = 1, \dots, n\},$$

σ -algebra generată de \mathcal{S} se numește σ -algebra mulțimilor Boreliene din \mathbb{R}^n , și se notează $\mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$. Ca și în cazul $n = 1$, înlocuind pe \mathcal{S} prin familia tuturor dreptunghiurilor de un anumit tip (produse carteziene de intervale mărginite sau nemărginite, închise sau deschise), sau prin familia tuturor mulțimilor deschise din \mathbb{R}^n , se obține aceeași σ -algebra $\mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$ a mulțimilor Boreliene din \mathbb{R}^n .

Reamintim de asemenea, că o funcție $f : \mathbb{R}^m \rightarrow \mathbb{R}^n$ ($m, n \geq 1$) se numește măsurabilă dacă

$$f^{-1}(B) = \{x \in \mathbb{R}^m : f(x) \in B\} \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^m)$$

oricare ar fi mulțimea Boreliană $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$.

Înlocuind în această definiție spațiul măsurabil $(\mathbb{R}^m, \mathcal{B}(\mathbb{R}^m))$ prin spațiul măsurabil (Ω, \mathcal{F}) , se obține noțiunea de variabilă aleatoare:

Definiția 3.1.1 Numim variabilă aleatoare vectorială o funcție $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ ($n \geq 1$) cu proprietatea că

$$X^{-1}(B) = \{\omega \in \Omega : X(\omega) \in B\} \in \mathcal{F},$$

pentru orice mulțime Boreliană $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$.

În cazul particular $n = 1$, spunem că X este o variabilă aleatoare reală, iar atunci când nu există pericolul confuziei, vom spune simplu că X este o variabilă aleatoare (abreviat v.a.).

Următoarea teoremă este utilă pentru a demonstra că o funcție $X : \mathcal{S} \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o variabilă aleatoare:

Teorema 3.1.2 Dacă $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ verifică

$$X^{-1}(B) \in \mathcal{F}$$

oricare ar fi $B \in \mathcal{S}$ și σ -algebra generată de \mathcal{S} este $\sigma(\mathcal{S}) = \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$, atunci X este o variabilă aleatoare vectorială.

În particular, pentru $n = 1$, dacă

$$X^{-1}((-\infty, a)) = \{\omega \in \Omega : X(\omega) < a\} \stackrel{not}{=} \{X < a\} \in \mathcal{F}, \quad \forall a \in \mathbb{R},$$

sau

$$X^{-1}((-\infty, a]) = \{\omega \in \Omega : X(\omega) \leq a\} \stackrel{not}{=} \{X \leq a\} \in \mathcal{F}, \quad \forall a \in \mathbb{R},$$

atunci X este o variabilă aleatoare reală.

Demonstrație. Să considerăm

$$\mathcal{A} = \{B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n) : X^{-1}(B) \in \mathcal{F}\}$$

familia tuturor mulțimilor Boreliene $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$ pentru care $X^{-1}(B) \in \mathcal{F}$.

Deoarece

$$X^{-1}(\cup_{i \geq 1} B_i) = \cup_{i \geq 1} X^{-1}(B_i), \quad B_1, B_2, \dots \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$$

și

$$X^{-1}(B^c) = (X^{-1}(B))^c, \quad B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n),$$

rezultă că \mathcal{A} este o σ -algebră. Cum din ipoteză $\mathcal{S} \subset \mathcal{A}$, rezultă că $\mathcal{B}(\mathbb{R}^n) = \sigma(\mathcal{S}) \subset \sigma(\mathcal{A}) = \mathcal{A}$, și deci

$$X^{-1}(B) \in \mathcal{F}, \quad B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n),$$

adică $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o variabilă aleatoare vectorială.

Partea a doua rezultă considerând

$$\mathcal{S} = \{(-\infty, a) : a \in \mathbb{R}\},$$

respectiv

$$\mathcal{S} = \{(-\infty, a] : a \in \mathbb{R}\},$$

pentru care σ -algebra generată este $\sigma(\mathcal{S}) = \mathcal{B}(\mathbb{R})$. ■

Observația 3.1.3 *Dată fiind o funcție $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$, se poate arăta că familia*

$$\{X^{-1}(B) : B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)\}$$

este o σ -algebră, notată $\sigma(X)$ și numită σ -algebra generată de X ($\sigma(X)$ este cea mai mică σ -algebră \mathcal{F} pe Ω pentru care X este o variabilă aleatoare).

Cu această definiție, a spune că X este o variabilă aleatoare revine la incluziunea

$$\sigma(X) \subset \mathcal{F}.$$

Teorema 3.1.4 *Dacă $X = (X_1, \dots, X_n) : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o variabilă aleatoare și $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ este o funcție măsurabilă, atunci $f \circ X = f(X_1, \dots, X_n) : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^m$ este o variabilă aleatoare.*

În particular, dacă X_1, \dots, X_n sunt variabile aleatoare, atunci $a_1X_1 + \dots + a_nX_n + b$ este de asemenea o variabilă aleatoare, $a_1, \dots, a_n, b \in \mathbb{R}$.

Demonstrație. Pentru orice $B \in \mathcal{B}(\mathbb{R}^m)$ avem

$$(f(X))^{-1}(B) = X^{-1}\left(\underbrace{f^{-1}(B)}_{\in \mathcal{B}(\mathbb{R}^n)}\right) \in \mathcal{F},$$

deoarece din ipoteză $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ este o funcție măsurabilă iar $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o variabilă aleatoare.

Pentru a doua parte a teoremei, se arată că $X = (X_1, \dots, X_n)$ este o variabilă aleatoare și că $f(x_1, \dots, x_n) = a_1x_1 + \dots + a_nx_n + b : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție continuă (și deci măsurabilă). ■

Teorema 3.1.5 *Dacă $X_1, X_2, \dots : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ sunt variabile aleatoare, atunci*

$$\inf_{n \geq 1} X_n, \quad \sup_{n \geq 1} X_n$$

și

$$\liminf_{n \rightarrow \infty} X_n = \sup_{n \geq 1} \inf_{k \geq n} X_k, \quad \limsup_{n \rightarrow \infty} X_n = \inf_{n \geq 1} \sup_{k \geq n} X_k$$

sunt de asemenea variabile aleatoare.

În particular, dacă există $\lim_{n \rightarrow \infty} X_n(\omega) = X(\omega)$, oricare ar fi $\omega \in \Omega$, atunci $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ este de asemenea o variabilă aleatoare.

Demonstrație. Să observăm că

$$\left\{ \inf_{n \geq 1} X_n < a \right\} = \bigcup_{n \geq 1} \left\{ \underbrace{X_n < a}_{\in \mathcal{F}} \right\} \in \mathcal{F}, \quad a \in \mathbb{R},$$

și deci $\inf_{n \geq 1} X_n$ este o variabilă aleatoare, și similar se demonstrează că $\sup_{n \geq 1} X_n$ este o variabilă aleatoare.

Ultima parte a afirmației rezultă din prima parte a demonstrației folosind faptul că $\inf_{n \geq k} X_n$ și $\sup_{n \geq k} X_n$ sunt variabile aleatoare pentru orice $k \geq 1$.

În cazul particular când există $X(\omega) = \lim_{n \rightarrow \infty} X_n(\omega)$ oricare ar fi $\omega \in \Omega$, avem

$$X(\omega) = \liminf X_n(\omega) = \limsup X_n(\omega), \quad \omega \in \Omega,$$

și deci $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ este o variabilă aleatoare. ■

Observația 3.1.6 Se știe că în general $\liminf x_n \leq \limsup x_n$, și că șirul $(x_n)_{n \geq 1}$ converge la $x \in \mathbb{R}$ dacă și numai dacă cele două limite sunt egale, caz în care

$$x = \lim_{n \rightarrow \infty} x_n = \liminf x_n = \limsup x_n.$$

Spunem că șirul de variabile aleatoare converge aproape sigur dacă

$$P(\{\omega \in \Omega : \liminf X_n(\omega) = \limsup X_n(\omega)\}) = 1,$$

și notăm cu X variabila aleatoare dată de valoarea comună a celor două limite (notăm $\lim_{n \rightarrow \infty} X_n = X$ a.s. sau $X_n \rightarrow X$ a.s.).

Să observăm că variabila aleatoare X este definită mai puțin o mulțime de măsura nulă unde cele două limite diferă; pentru consistența definiției, putem defini valoarea limitei prin $X(\omega) = \limsup X_n(\omega)$ în aceste puncte, cu observația că este posibil ca $X(\omega) = +\infty$ pentru anumite valori $\omega \in \Omega$. Fiind însă vorba de o mulțime de măsură nulă, valoarea lui X în aceste puncte nu este esențială – nu schimbă spre exemplu valoarea integralei lui X .

EXERCIIII

Exercițiul 3.1.7 Să se arate că dacă $X_1, \dots, X_n : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ sunt variabile aleatoare reale, atunci $X = (X_1, \dots, X_n) : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^n$ este o variabilă aleatoare vectorială.

Exercițiul 3.1.8 i) Să se arate că o funcție $f : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^m$ continuă este măsurabilă.

ii) Să se arate că σ -algebra mulțimilor Boreliene $\mathcal{B}(\mathbb{R}^n)$ este cea mai mică σ -algebră pentru care orice funcție continuă este măsurabilă.

Exercițiul 3.1.9 Să se arate că dacă $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ este o funcție continuă iar $\lim_{n \rightarrow \infty} X_n = X$ a.s. atunci $\lim_{n \rightarrow \infty} f(X_n) = f(X)$.

Exercițiul 3.1.10 O variabilă aleatoare $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ definită pe un spațiu de probabilitate (Ω, \mathcal{F}, P) se numește simplă dacă

$$X(\omega) = \sum_{k=1}^N a_k 1_{A_k}(\omega)$$

pentru un anumit $N \geq 1$, $a_1, \dots, a_N \in \mathbb{R}$ și $A_1, \dots, A_N \in \mathcal{F}$ sunt evenimente disjuncte.

Să se arate că $X : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ este o variabilă aleatoare dacă și numai dacă există variabile aleatoare simple $X_n : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, $n = 1, 2, \dots$ astfel încât $X = \lim_{n \rightarrow \infty} X_n$

Indicație: se consideră $A_{m,n} = \left\{ \omega \in \Omega : \frac{m}{2^n} \leq X(\omega) < \frac{m+1}{2^n} \right\}$ și $a_{m,n} = \frac{m}{2^n}$, unde $m = -2^{2n}, -2^{2n} - 1, \dots, 2^{2n} - 1$ și $n \in \mathbb{N}$, și se definește șirul de funcții $X_n : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ prin

$$X_n(\omega) = \sum_{m=-2^{2n}}^{2^{2n}-1} a_{m,n} 1_{A_{m,n}}(\omega), \quad \omega \in \Omega.$$